

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Αυγουσιτιάτικο ζύπνημα

Αφημένα στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα τα βιβλία μου...

Οι δίσκοι μου, οι θύμψές μου, οι άνθρωποί μου, οι ανάγκες μου...

Σε βουνά και κάμπους, σε μεγάλες λεωφόρους και μικρά διαμερίσματα, σε παλιά σπίτια, σε ξεπεσμένα λιμάνια που είδαν, άκουσαν, γνώρισαν και έζησαν πολλά, πολύ περισσότερα από αυτά που έγραψαν οι λογοτέχνες, από αυτά που σκηνοθέτησαν οι κινηματογραφιστές, από αυτά που φωτογράφησαν οι φωτογράφοι, από αυτά που τραγούδησαν οι τροβαδούροι, τα βιβλία μου, οι θύμψές μου, οι άνθρωποί μου, οι ανάγκες μου...

Αυγουσιτιάτικο ζύπνημα σε μια Αθήνα που αδειάζει...

Ξεπουπουλιάζονται κάνοντας κούνια πέρα δώθε, στα χοντρά μαύρα καλώδια της ΔΕΗ, καλημερίζουν, ερωτοτροπούν, πετούν και φεύγουν πρωί-πρωί, τα περιστέρια, από και προς στα καλώδια της ΔΕΗ.

Καχεκτικές ελιές, κουρεμένες νεραντζιές, αδέσποτα σκυλιά, πεινασμένα γατιά σουλατσάρουν πάνω κάτω, πάνω κάτω, σε ένα δρόμο που χωρίς κόσμο κι αυτοκίνητα μοιάζει με ξεραμένο ποτάμι...

Οκταώροφες πολυκατοικίες οι όχθες του δρόμου...

Εργατική η γειτονιά, εργατική κι ατσούμπαλη...

Ένας δρόμος...

Ένας δρόμος, πολλές ιστορίες, ένας δρόμος, που εξαιτίας της γραμμής του Ηλεκτρικού και της Εθνικής οδού, σου επιτρέπει να βλέπεις ένα μικρό, ένα φαλακρό κομμάτι του Υμηττού στα ανατολικά του και ένα κομμάτι του Αιγάλεω στα δυτικά του.

Πεταλούδες και πρωινόι αγέρπδες μας λένε καλημέρα.

Γερόντια με κοιλιές, γερόντια που ποτίζουν γλάστρες με λουλούδια στα μπαλκόνια.

Κατεβασμένες τέντες προστατεύουν από τον ήλιο και από αδιάκριτα βλέμματα που δεν υπάρχουν, μια και οι μπαλκονόπορτες είναι ερμητικά κλειστές τον Αύγουστο, στα μπαλκόνια...

Για αυτούς που έφυγαν, για αυτούς που φεύγουν, για αυτούς που μένουν, αφιερωμένα τα τραγούδια των πρωινών εκπομπών στους καλούς μουσικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς της πόλης.

Η σκόνη!

Αχ αυτή η σκόνη του Κέντρου στα μπαλκόνια, στα τραπέζια, στις καρέκλες, στα αυτοκίνητα, στα λουλούδια.

Η σκονισμένη, η ζεστή, η ερημική, η τουριστική, η ράθυμη Αθήνα του Αυγούστου...

Time is a great ferocious beast!

Μεγάλο αιμοβόρο τέρας ο χρόνος, δεν παλεύεται...

Ασκήσεις επί χάρτου, επί κυβερνοχώρου, επί κτιρίων, επί έργων τέχνης και άλλων τινών, οι απέλπιδες προσπάθειες των πιο φιλόδοξων, των πιο εγωιστών, των πιο στοχαστικών, να σημαδέψουν την παρουσία τους στο χρόνο...

Ψυχανάλυση χωρίς έξοδα η γραφή, απελευθέρωση χωρίς «κόστος»...

Εν μέσω πυρκαγιών, εν μέσω πολεμικών, εν μέσω τοξικών, εν μέσω κοσμικών, εν μέσω επικοινωνιακών, εν μέσω προσωπικών, εν μέσω μικρών και μεγάλων τραγωδιών, αυτό το θέρος οι ζωές μας...